

כיפה אדומה ושבעת הגמדים

היה היתה כיפה אדומה, שהיה לה רק לחמניות בבית, ובגלל זה היא רצתה ללכת להתחלף עם סבתא שלה בתמורה לכל מיני פרות וירקות.

היא לקחה סלסלה, שמה שם את הלחמניות והלכה לסבתא שלה. אבל בדרך היא פגשה זאב, ואז הזאב שאל אותה "לאן את הולכת?"

"להתחלף עם סבתא שלי בלחמניות ושתביא לי אוכל רגיל."

רק הזאב הריח את הלחמניות הרקובות האלה ואמר בפחד, "אם את נותנת לסבתא שלך את הלחמניות האלה, עדיף שתילכי בדרך הארוכה, שמה את תוכלי לקטוף פרחים ולשים על הקבר שלה כשתטעם מהן." "נכון! איך לא חשבת על זה?" כיפה אדומה שמחה והלכה בדרך הארוכה.

ובנתיים הזאב רץ בדרך הקצרה, כדי להזהיר את הסבתא של כיפה אדומה.

כששמעה הסבתא, היא נבהלה מאוד ולא ידעה מה לעשות... ופתאום צץ לה רעיון מבריק, היא תתחפש לזאב! אבל כיפה אדומה גם ככה לא ביקרה אותה מזמן, וחשבה שככה היא נראית באמת. היא רצתה להיות מנומסת אז החליטה לשאול את הסבתא לבריאותה, אבל היא לא ידעה מה לשאול אז שאלה כל מיני שאלות מוזרות, כמו: למה את לא מיסתפרת? ולמה השפתיים שלך לא זזות כשאת מדברת? "אה את חולה?" הבינה כיפה אדומה בחוכמה.

הסבתא של כיפה אדומה לא ידעה מה לעשות וניסתה להבהיל אותה וצעקה: "ררררררררררררררררררררררררררררררררר!! די עם המישחקים! אני לא סבתא שלך! אני זאב! ואני רוצה לאכול אותך!"

כיפה אדומה שמחה מאוד, "איזה סבתה משעשת יש לי! לא רוצה לחזור הביתה, משעמם שם, אני אחיה כאן מהיום!" וזרקה את הכיפה האדומה שלה וגם את הסלסלה עם הלחמניות הקשיחות מהחלון, הישר על הזאב.

הזאב ניבהל וניסה להוריד אותה מראשו, ניסה וניסה, ניסה וניסה, ולא הצליח!

הזאב היה מיואש ואז הריח את הלחמניות הרקובות, ולא יכל להתפק וזרק אותם לנהר. ומרוב שהלחמניות היו רקובות כל הדגים מתו. הזאב שמח והתחיל לאכול, ואז חשב: אביא את הדגים לאמא של כיפה אדומה והיא תוריד ממני את הכיפה האדומה! הוא אסף את כל הדגים והביא לאמא של כיפה אדומה.

היא הסתכלה עליו ואמרה: "כל הכבוד כיפה אדומה, הבאת לי דגים. בסדר, אכין לחמניות אם דג."

הזאב התפלא מאוד ואמר: "בסדר, אבל את יכולה להוריד מימני את הכיפה?"

"לא לא לא לא!" נבהלה האם, "איך אז אני אזהה אותך?"

הזאב העיר בחוכמה: "אני רוצה להתקלח."

האמא הורידה והוא מהר ברח מהחלון, והיא כל כך כעסה שהיא זרקה את הכיפה אחריו מהחלון. הכיפה נפלה על החזיר שהיה לה בדיר ואז האם הסתכלה עליו ואמרה, "אוי! אני כועסת עלייך מאוד, למה את מתלכלכת בבובץ?" ואז היא לקחה את החזיר וקילחה אותו והתחילה לטפל בו כמו בכיפה אדומה.

באותו צהזמן הגיע חוטב העצים העיוורומישש את הבית של הסבתא. הוא אמר: "יופי! גם זה עץ! בוא נכרות אותו!"

אבל באותו רגע, הסבתא יצאה מהבית וראתה אותו, היא צעקה עליו: "מה אתה עושה? זה הבית שלי!" אבל הוא לא הקשיב לה. הוא אמר: "זה עץ. אין מה לעשות." והם התחילו לריב.

כיפה אדומה יצאה מהבית וראתה ואמרה: "וואו! איזו סבתא מעניינת יש לי, רבה עם שודד עם גרזן." והיא התיישבה שם, כי היא אהבה לצפות בכל מיני תוכניות.

הסבתא שיכנעה את החוטב לא לכרות את הבית שלי ולא היא תתן לו לאכול מהלחמניות.

הוא הריח את הריח שנדף מהם ומיד ברח וזרק אותם לנהר. ועוד פעם הדגים מתי וצפו שם. הוא אסף אותם והלך גם לאמא של כיפה אדומה, כי הוא הבין שהוא לא מצליח להיות חוטב עצים טוב, אז צריך לשנות עסק.

האמא הכינה לחמניות דגים והוא מיד לקח אותם לפני שירקיבו ומכר לכל מי שראה ביער. הוא גם אכל בדרך והבין שכשהן טריות, הן טעימות, אבל מרוב שהאמא מכינה כל כך הרבה בבת אחת, אף אחד לא מספיק לאכול ואז הן מתרקבות. את אלו שהוא לא הצליח למכור והן הרקיבו, הוא זרק לנהר ושוב הדגים מתו והוא אסף אותן וחצי מכר וחצי נתן לאמא של כיפה אדומה שתכין עוד לחמניות.

בנתיים כיפה אדומה שגע כל כך את סבתא שלה שהיא סתם זקנה לא מעניינת עכשיו, אז הסבתא נתנה לה כתובת של האנשים שעושים את הסרטים וכיפה אדומה הלכה ומצאה שם את הגמדים שקברו את שילגיה שמתה כשאכלה לחמניה רקובה במילוי תפוח. והם הבינו שהיא השילגיה החדשה, והיא הבינה שמאוד מעניין אצלם והחליטה להשאר שם ואז הם חיו באושר ועושר עד עצם היום הזה.

והסבתא שלה גם חיה בבקתה שלה באושר ועושר עד שאמא של כיפה אדומה ילדה עוד כיפה כחולה שהיה בן. והאמא של כיפה אדומה חיה באושר ועושר עם החזיר שהיה עם הכיפה והכינה הרבה לחמניות כמו שהיא אוהבת. וחוטב העצים חי באושר ועושר והצליח בעסקים עד עצם היום שאמא של כיפה אדומה התחילה לטפל בכיפה כחולה והפסיקה להכין לחמניות, אבל עד אז הוא יצא לפנסיה והכל היה בסדר.

ורק הזאב נשאר זאב כמו שהוא היה בהתחלה.